

COMPRENSIÓ LECTORA (ACL 5.7)

A mitjans del segle XX, la indústria efectuava muntatges en cadena, o sigui, organitzava la producció de manera que cada treballador realitzés una petita operació del procés de fabricació; així, per exemple, un posava un cargol, el següent collava, un tercer el comprovava, un darrer col·locava un altre i així successivament.

Tots els productes obtinguts de la producció en sèrie eren iguals i d'un acabat perfecte. A vegades sortien productes defectuosos perquè un treballador s'equivocava, però, en arribar al final de la cadena el producte passava el control de qualitat, on era rebutjat perquè no reunia les condicions necessàries.

El muntatge en cadena tenia alguns avantatges: estalviava temps i permetia produir més barat que amb el treball artesà.

G. Català; M. Català; E. Molina; R. Monclús. Ed. Graó.

1. Què vol dir “producció en sèrie”?

- a. Que tots els obrers fan la mateixa feina.
- b. Que qui comença una feina l'acaba.
- c. Que cadascú passa la seva feina al del costat.
- d. Que cadascú fa una petita part de la feina.
- e. Que cadascú repassa la feina del seu company.

2. Si un obrer treballava malament, segons el text, què passaria al final?

- a. Que tot aniria malament per culpa del seu error.
- b. Que tots els compradors es trobarien la seva peça defectuosa.
- c. Que en passar el control es refusaria la peça.
- d. Que en passar el control s'acceptaria la peça.
- e. Que passaria el control de qualitat i es vendria.

3. Quina és la raó principal per la qual la indústria s'organitzava amb muntatges en cadena?

- a. Perquè els treballadors no s'equivoquessin.
- b. Perquè s'encarissin els productes.
- c. Perquè tots els productes no fossin iguals.
- d. Perquè requeria grans inversions.
- e. Perquè es produïa molt i es podia vendre més barat.